

**SZÁLLOK A SZELEK SZÁRNYÁN, ZENGŐ ÉNEKSZÓVAL.
HAD SZÓLJON ORGONA S A SZÁRNYALÓ DAL!**

Ma ünnepelni gyűltünk össze. Ünnepre jöttünk, mosolygós lélekkel, nyitott szívvel, boldogan. Nézzük egymást kicsit homályos lencsénken át, melyet nem csak az idő tett opállossá. Örülünk egymásnak, köszöntjük egymást, kezet fogunk, megöleljük múltunkat.

A negyven év emlékeit vesszük és vessük lajstromba, készül a leltár: városok, versenyek, barátok, tájak, ízek, fotókon megőrzött pillanatok.

Olajos padlójú próbaterem a IX. kerületben, Alb Pista, Laci bácsi, José Cura, Bárdos tanár úr, Monteverdi fesztiválok, külföldi kórusbarátok: németek, franciák, spanyolok, belgák, hollandok, lengyelek, határon túli magyarok. Kóruskoncerten nekünk szurkoló sofőrök; dzsundzsika Szardinián; Hotel Skorpió Genovában; egy éj Velencében (pénz nélkül); sörözés Spittálban Michael-ékkal, majd hasonló ital fogyasztása Csehországban (díjkiosztó helyett, majd hány sereleget nyert a kórus kvízzjáték); lecsöngetés Llangollenben; ájulóverseny a San Francesco-ban (Assisiben); elvesztett útlevelek Ausztriában (majd megkerülésük rózsával körítve); mindent "gyűjtő" delegáció-vezető; 50 fokban a marseillaise-i régi kikötőben a szürkében, majd jó hangulatú fogadás (rengeteg itallal, étel nélkül, a hatás nem maradt el); a madárlátta tarascon-i fesztivál; vacsora Tóth Tamással (mentő, majd tánc a buszban); átöltözés buszokban, buszok mellett, buszok mögött, sekrestyékben, a szabadban és bárhol; hajnali városnézés Coventryben (Örs: nem számít, csak másfél órát tartson); vízzel hűtött dinnye közös elfogyasztása Aquileia-ban; vonósnégyes-fúvósötös lemezek eladása Bundi-módra; füldugó vásárlása Kreszi-módra; közös tusolások "Ottanban", Bandolban; vidám hangulatú francia öregek otthoni koncert, vacsora után (a vörösborral nem vigyáztunk, szegény Ave Maria); buszalkatrészek gyűjtése az olasz sztrádán; rémült genovai olaszok, kiknek autóit serény magyar kórus-kezek vették kezelésbe; fotózás ruhástól a medencében; Talján-saláta énekelve, öntet nélkül egy német "bírstubében"; vacsora a lengyelekkel (csak mi nem fértünk hozzá, mármint a vacsorához); poitiers-i kollégium udvarán álló szoborcsoport; olasz tengerparti fürdőzés után Csongor önfeledt átöltözése a buszon; sligo-i röhögés népviseletben,

tánc és ének közben; mit énekeljünk Neked, ha kérhettél volna névnapod alkalmából?; és koncertek és próbák...

Lepergett a film, lepergett negyven év. Mennyi minden történt velünk. A kamaszból felnőtt lett, hajunk őszbe vegyült, gyerekek, unokák vesznek körül. Sajnos már a névsor sem teljes: Fazekas Béla, Erdősi Tibor, Reviczky Béla és a többiek már az égi kórus tagjai, szállnak a szelek szárnyán, bennünk élnek tovább.

S hányan voltunk kórustársak ez idő alatt? Több százan. Több százan ízlelhettük meg ezt a különleges, mámorító, balzsamos, simogató, megnyugtató és felkavaró élményt, amit közös éneklésünk jelentett és jelent a mai napig is.

A fantasztikus repertoár révén, amely felöleli szinte az összes zenei korszakot, mennyi intellektuális és emocionális élményhez jutottunk. Mi mindent kaptunk a szövegírók és a zeneszerzők által. Mennyi mindent át- és megélhettünk. Érzelmileg sokkal gazdagabbak lettünk, teljesebb lett életünk. S kaptunk egymástól kedvességet, figyelmességet, emberi szót. Zene és emberi szó, mily nagy hiátusa ma az emberiségnek.

S az elébb említett sok száz dalostársat a negyven év alatt egy kéz irányította, Kollár Éváé. Köszönjük Neki ezt a negyven évet, kitartását, türelmét, felkészültségét, a zene iránti töretlen alázatát, hitét emberben és Istenben, szeretetét, barátságát, tanítását, hogy vezetett bennünket, és hogy jóban rosszban velünk volt.

Isten éltesse a Kórus valamennyi volt és jelenlegi tagját, valamint karnagyunkat Kollár Évát.

Köszönöm Nektek ezt a negyven évet!

Elmondtam 2012. október havának 20. napján

